

Никола Буразер с портала European Western Balkans каже да не очекује неке резултате и промене у новој рунди дијалога у Бриселу, констатујући да је коначан споразум врло далеко. Политички аналитичар Обрад Кесић каже да је Србији потребно лобирање, посебно кад су у питању САД. Буразер додаје - не за независност, већ за конкретна решења око Косова.

Председник Србије Александар Вучић и Хашим Тачи најавили су састанак у недељу 24. јуна, као нову рунду дијалога у Бриселу. Поред састанка двојице председника, у петак и суботу, требало би да се одржи још једна рунда техничких разговора делегација Београда и Приштине.

Никола Буразер оцењује је да је добро што долази до нове рунде дијалога, али наводи да не очекује неке резултате и промене ни у првој рунди, а ни у неколико наредних. Наводи да је остало још много ствари који би требало да буду регулисане у техничком дијалогу. "Не постоји ни јасна платформа Србије шта заправо треба да се очекује од тог споразума о нормализацији".

Очигледно да ће се разговор водити ка том споразуму, али још смо далеко од споразума, и оно што каже Тачи - да је то ствар која ће се решити, мислим да је то далеко од истине, додаје. Како оцењује, ни унутар Косова не постоји консензус како те преговоре треба водити, а ситуација је тамо таква да је тешко очекивати да се дође и до договора кад је у питању формирање Заједнице српских општина (ЗСО), па и до споразума. Додаје да је лопта тренутно у дворишту Приштине.

"Веома бих се изненадио уколико бисмо за пар дана дошли до неке коначне одлуке. Не знамо ни шта је платформа Србије, ни шта је то што се нуди Србији, ни у ком правцу наша Владе жели да се иде", каже гост Дана уживо.

Подсећа да се у јавности говори о две опције - прва је нормализација односа без признања Косова, а друго решење, о којем се прича у последње време, је подела Косова која би, претпоставља Буразер, ишла уз признање Косова. Говорило се да је то био разлог посете Вучића Њујорку, додаје он, уз оцену да је прва опција вероватнија. Тешко је замислити да Немачка и друге чланице одједном, након свега, прихвате поделу Косова, каже Буразер. Не верује да би западне земље то прихватиле, оцењујући да би то отворило Пандорину кутију, па и, између осталог, питање БиХ.

Прво решење би значило да ће Србија, иако не признаје Косово као независну државу, ипак омогућити чланство Косову у ЕУ, што је једна тачка из Бриселског споразума, подсећа гост Н1. ЗСО је одавно требало да буде формирана, основне информације о њој стоје у Бриселском споразуму, тако да Приштина поприлично касни с тим, додаје.

Буразер истиче да би то да Србија омогући Косову чланство у УН било једно од могућих решења, али не једино.

Приступ нормализацији односа је заснован на моделу две Немачке, које нису признавале једна другу, нити биле у међународним организацијама, док није дошло до споразума, да де факто буду државе признате од стране свих, али да не признају једна другу, каже Буразер. Тако нешто није немогуће и у овом случају, додаје.

Како пишу београдски медији, Немачка има предлог да уместо шефице дипломатије Европске уније Федерике Могерини преговоре Београд-Приштина у Бриселу води специјални представник Уније, наводно, да би се дијалог убрзао. Међутим, немачки амбасадор Аксел Дитман је то данас демантовао...

Гост Н1 каже да не мисли да ће Федерика Могерини бити замењена у дијалогу, јер би то би била порука да ЕУ није способна да сама реши тај проблем. Подсећа да је Унија медијатор и творац тог процеса који се дешава од 2011. Смењивање би било тешко замисливо и представљало би ударац за ЕУ, а Немачка већ има улогу кроз разне дипломатске канале, кроз утицај који има у Србији и на Косову, наводи Буразер.

Говорећи о још неким повлачењима признања Косова, каже да неколико држава неће мање-више много тога да промене, али с друге стране то јесте јака симболичка порука. То јача позицију Србију ако нове државе повлаче признање, или слаби ако долази до нових, наводи.

Осврнуо се и на то да ли Србија треба да појача лобирање.

Ако причамо о лобирању против независности Косова у Вашингтону, то нема смисла, с тим каснимо 15 година - САД је озбиљна држава која тешко мења одлуку, тешко је да повуку своје признање, рекао је Буразер и додао да је иста ситуација и са осталим великим земљама Запада. Међутим, каже да није касно за лобирање у смислу добијања подршке за конкретне предлоге за решења у вези с Косовом.

Кесић: Неколико фирми ради за Приштину, то је дало резултате

Политички аналитичар Обрад Кесић каже да у Вашингтону постоји чврста позиција кад је у питању Косово и да ова администрација има мало времена да се бави и питањем Европе, а камоли Балкана. Оцењује да Србији дуже време недостаје тај део спољне политике Србије (лобирање). Потребно је да једна држава изгради озбиљно једну

позицију, посебно са Вашингтоном, а преко Вашингтона и са ЕУ, каже Кесић.

Најважнији део лобирања је поставити јасне циљеве, каже гост Н1 и додаје да једна држава, која се налази годинама у дефанзивној позицији, ипак мора да предузме неке активније мере посебно у Вашингтону. "Ако ме питате да ли је у том смислу потребно лобирање, потребно је", наводи Кесић.

Истиче да неколико фирми раде то у интересу Приштине, што је показало резултате.

Албанска заједница у САД је подржала Хилари Клинтон, а ми смо изгубили доста времена и простора и изгубили смо ту предност јер је у српској заједници велика већина подржала Трампа, наводи.

Сматра да је Приштина претекла утицај који је имао Београд и српска заједница у САД. Додао је и то да у српској заједници у САД постоји тврђи став према Косову у односу на званични Београд, и да је њима је нејасно који су заправо званични циљеви Србије.

САД улазе у озбиљан сукоб са ЕУ, подсећа Кесић који каже да зато не верује да ће ући у неку бољу сарадњу у вези са неким питањем које је за њих сада споредно. Не видим да је то реално, нити корисно да се укључе у тај процес, осим ако не желе да притисну Приштину због обећања која су дали, а у вези са ЗСО, закључио је Кесић.

(Н1)